

Kniha Daniel — stošesťdesiaty ôsmy

Odhalenie prorockej pravdy: Druhá bitka zástupných vojen a spečatenie 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-30

Teraz sa zaoberáme druhou bitkou zástupných vojen, ako je znázornená v Danielovi, kapitole jedenástej, vo veršoch jedenásť a dvanásť. Druhá bitka v týchto veršoch označuje vojnu na Ukrajine medzi ateistickou mocnosťou Ruska a národom Ukrajiny. Vo veršoch je Putin víťazný, tak ako bol Ptolemaios IV., ale po svojom víťazstve sa povýši vo svojom srdci a jeho narcistické sebavyvyšovanie sa stane prostriedkom jeho Waterloo. Historické zobrazenie týchto súčasných dejín je užitočné iba pre tých, ktorí rozumejú tomu, čo tieto súčasné dejiny duchovne predstavujú.

V prvom verši desiatej kapitoly je Daniel, ktorý predstavuje Boží ľud posledných dní, označený ako ten, kto rozumie tak „videniu“, ako aj „veci“. Videnie a vec sú opakovane predstavované spolu, no navzájom odlišené ako jedna línia pravdy. Sú to rieky Ulaj a Hidekel. Sú to videnia „mareh“ a „chazon“. Sú to proroctvo o dvetisícpäťstodvadsiatich rokoch v spojení s proroctvom o dvetisícristo rokoch. Sú to vnútorné a vonkajšie svedectvo Božieho ľudu. Pán neopakuje veci, ktoré sú nepodstatné. Pravidlo prvého uvedenia ukazuje, že keďže prvá vec, ktorú sa o Danielovi v jeho záverečnom videní dozvedáme, je to, že predstavuje Boží ľud posledných dní, ktorý rozumie tak „chazon“, ako aj „mareh“. Preto je nevyhnutné vidieť videnie i vec, ak sa má prorocká história veršov jedenásť a dvanásť správne pochopiť.

Daniel predstavuje stoštyridsaťštyri tisíc zo zjavenia, kapitola jedenásť, ktorí dokonale zopakovali podobenstvo o desiatich pannách, ktoré sa naplnilo v dejinách milleritov. Oni, podobne ako milleriti, utrpeli prvé sklamanie, ktoré je v zjavení, kapitola jedenásť, predstavené ako ich zabitie ateistickou „woke“ šelmou z bezodnej priepasti, a potom ležia mŕtvi na ulici veľkého mesta Egypta a Sodomy, kde bol ukrižovaný aj Kristus. Ich smrť vyvolala „plesanie“ u nasledovníkov draka, no v Danielovi vyvolala smútok.

Dejiny zapečatovania stoštyridsiatich štyroch tisíc boli takisto znázornené vzkriesením Lazára, ktorého vzkriesenie bolo označené za zapečatovací úkon Kristovho diela a ktorý ako symbol tých, ktorých Kristus zapečatuje, viedol triumfálny vstup do Jeruzalema, čo predobrazovalo hnutie Polnočného volania v dejinách milleritského hnutia, a tiež v dejinách stoštyridsiatich štyroch tisíc. K vzkrieseniu Lazára došlo, keď jeho sestry, Mária a Marta, smútili, tak ako Daniel počas dvadsiatichjeden dní v desiatej kapitole. V desiatej kapitole sa Danielov smútok končí zostúpením Michala, tej istej osoby, ktorej „hlas“ priviedol Lazára a Mojžiša späť k životu. Vzkriesenie dvoch svedkov v jedenástej kapitole Zjavenia je znázornené tým, že Daniel je premenený pôsobivým videním „marah“.

V desiatej kapitole Daniel predstavuje zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc, ktoré je takisto predstavené v jedenástej kapitole Zjavenia. V tejto kapitole Gabriel jasne hovorí, že prišiel k

Danielovi, aby Danielovi dal porozumieť tomu, čo má postihnúť Boží ľud v posledných dňoch. Posolstvo o tom, čo postihne Boží ľud v posledných dňoch, je prorocky zasadené do kontextu posolstva, ktoré je potvrdené metodikou kladenia prorockej línie na prorockú líniu. V rámci tohto použitia pravidlo prvej zmienky ukazuje, že správne porozumenie uvidia iba tí, ktorí vidia vnútorné i vonkajšie pravdy v líniách, ktoré sú spojené dohromady. To sú tí, ktorí rozumejú „videniu“ a „veci“.

Sto štyridsaťštyri tisíc porozumejú prorockému posolstvu, ale toto posolstvo aj prežijú, lebo posolstvo a skúsenosť nemožno oddeliť. Je to posolstvo, ktoré posväcuje, lebo posolstvo je Božie Slovo a Kristus je Slovo Božie a Slovo Božie je Pravda. Jeho posolstvo je potvrdené ako Pravda, pretože je predstavené prostredníctvom zásad prorockej aplikácie, ktoré nie sú ničím viac ani menej než zásadami toho, kým a čím On je. On je Palmoni, Podivuhodný Počtár, Počtár tajomstiev. On je Podivuhodný Jazykovedec, počiatok i koniec, prvý i posledný, Alfa i Omega. Práve tieto prvky toho, kým On je, určujú prorocké pravidlá, ktoré ustanovujú posolstvo prorockva a utvárajú skúsenosť prorockva.

Skôr než sa Uľaj a Chiddekel, dve veľké rieky Šineáru, dostanú do Perzského zálivu, vytvárajú pri svojom sútoku močaristú oblasť nazývanú Šatt al-Arab, no nesplývajú v jedinú rieku. Šatt al-Arab je riečna delta utvorená zbíhaním riek Eufrat a Tigris, ako aj viacerých menších riek a potokov. Avšak aj v oblasti delty si Eufrat a Tigris zachovávajú svoju oddelenú totožnosť a vtekajú do Perzského zálivu ako odlišné rieky. Vnútorné a vonkajšie posolstvá prorockva si zachovávajú svoj osobitý vzťah, ale keď dospejú k svojmu záveru (v posledných dňoch), vytvoria deltu s viacerými prítokmi a tokmi, ktoré k nej prispievajú. Ježiš znázorňuje duchovné prostredníctvom prirodzeného a v posledných dňoch účinok každého videnia vytvára záplavovú krajinu delty, hoci si obe veľké rieky zachovávajú svoje odlišné úlohy.

Obdobie dvadsiatichjeden dní smútku sa zhoduje s časom, keď dvaja svedkovia ležia mŕtvi na ulici, a toto časové obdobie sa začína prvým sklamaním a časom meškania. Toto časové obdobie nastáva v rámci väčšieho časového obdobia, v ktorom sa dovŕšuje zapečatenie stoštyridsaťštyritisíc. Zapečatenie sa nezačalo v čase konca v roku 1989; začalo sa, keď Kristus ako tretí anjel zostúpil 11. septembra 2001. Priviedol svoj ľud k jeho druhej návšteve Kádeša a tentoraz tých niekoľko, ktorí sú pripravení, vojde do zaslúbenej krajiny. Skúsenosť Božieho ľudu od času konca v roku 1989 až do 11. septembra 2001 ich nezapečatila. Zapečatenie sa začalo, keď Kristus zostúpil a zaznel prvý tón siedmej polnice tretieho beda.

Zaznenie siedmej trúby je miestom, kde sa dokončuje tajomstvo Božie, a toto tajomstvo predstavuje zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc, ku ktorému dochádza počas zaznievania tejto trúby. Táto trúba vydáva tri tóny, lebo je Pravdou. Prvým tónom bol 11. september 2001, druhým tónom bol 7. október 2023 a tretím z týchto troch tónov je čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon. Tieto tri tóny sú tromi krokmi, ktoré v pravde vždy existujú. Danielove tri dotyky v desiatej kapitole spojili jeho skúsenosť s obdobím dejín, ktoré predstavujú tri tóny siedmej trúby.

Prorocké posolstvo, ktoré vyvoláva účinok premeny na obraz Krista, a ktoré Daniel znázorňuje v desiatej kapitole, je posolstvom o tom, čo postihne Boží ľud v posledných dňoch, avšak nie v

posledných dňoch v všeobecnom zmysle. Je to posolstvo, ktorému Boží ľud rozumie a ktoré prežíva v čase pečatenia sto štyridsaťštyritisíc.

Keď Gabriel začína predkladať prorocké dejiny znázornené v jedenástej kapitole, predkladá konkrétne prorocké línie. Prvé dva verše sa začínajú Kýrom (ako prvým Bushom) v čase konca roku 1989 a pokračujú až po dejiny Donalda Trumpa ako štyridsiateho piateho prezidenta (šiesteho), a tam sa prorocké dejiny prerušujú, až kým sa vo veršoch tri a štyri nepojednávajú dejiny Organizácie Spojených národov (Alexandra Veľkého) ako siedmeho kráľovstva. Posolstvo o Donaldovi Trumpovi ako bohatom šiestom prezidentovi, ktorý popudzuje globalistov, je teda pravdou, ktorá sa naplňa v čase pečatenia sto štyridsaťštyritisíc. Je teda prítomnou pravdou.

Vo veršoch päť až deväť sú predstavené dejiny pápežstva ustanoveného na tróne, od roku 538 až po smrteľnú ranu a čas konca v roku 1798. Je to, prirodzene, podstatná a dôležitá pravda, lebo podopiera a potvrdzuje verš štyridsať, no neposkytuje nijaké osobitné prorocké rozprávanie, ktoré sa odohráva v období zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc. Verš desať, podobne ako verše päť až deväť, potvrdzuje platnosť verša štyridsať, ale nezaobrá sa prorockými dejinami, ktoré sa naplňajú počas času zapečatovania. Označuje však rok 1989, a preto prostredníctvom vynechania ustanovuje tiché obdobie od roku 1989 až po nedeľný zákon vo verši štyridsaťjeden.

Verše jedenásť až pätnásť označujú dejiny, ktoré sa naplňujú v období pečatenia sto štyridsaťštyritisíc. Tieto verše patria do skrytých dejín medzi veršami dva a tri a medzi rokom 1989 vo verši štyridsať až po nedeľný zákon vo verši štyridsaťjeden. Tieto verše sú vo veľkej miere prítomnou pravdou a musia byť ako také rozpoznané, ak máme zo správneho pochopenia týchto veršov zožať zamýšľaný úžitok.

Zamýšľaný úžitok je dvojaký, lebo predstavuje porozumenie prorockým dejinám, ktoré sú v ňom znázornené, a tiež skúsenosť, ktorá vzniká porozumením pravdám tohto posolstva. Porozumenie posolstvu, konečný nárast poznania, ktorý sa naplňa v období zapečatovania, je tým, čo posväčuje tých, ktorí majú byť medzi sto štyridsiatimi štyrmi tisícami. Z tohto dôvodu je dôležité uvažovať o týchto veršoch z hľadiska vnútorného a vonkajšieho.

„Sedem časov“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika je nepochybne súčasťou času zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc, lebo Danielove dve modlitby, predstavené v druhej a deviatej kapitole, predstavujú dvojakú modlitbu: za porozumenie prorockým dejinám znázorneným obrazom šelmy, a tiež za prijatie skúsenosti, ktorá vzniká u tých, ktorí naplňujú modlitbu z Levitika dvadsaťšesť o odpustenie svojich hriechov a hriechov svojich otcov. Vonkajšia modlitba označuje obraz šelmy a vnútorná modlitba vytvára obraz Krista.

Pochopenie dejín predstavených v rozličných pasážach jedenástej kapitoly Daniela, ktoré sa osobitne zaoberajú dejinami naplnenými v čase spečatenia, je znázornené Danielovou modlitbou v druhej kapitole. On i traja hodní sa usilovali porozumieť tajomnému posolstvu Nabuchodonozorovho sna o soche z kovov. Keď je rozpoznané správne porozumenie prorockým dejinám predstaveným v Nabuchodonozorovom skrytom sne, toto porozumenie tým, ktorí rozumejú, odhaľuje, že sú bez nádeje, ak osobne neuskutočnia skúsenosť úplného pokánia znázornenú Danielovou modlitbou v deviatej kapitole.

Oddeľovať skúsenosť predstavenú Danielom v desiatej kapitole od prorockého rozprávania o udalostiach času konca v jedenástej kapitole znamená zlyhať ako študent proroctva. V Danielovi 11, verše 11 a 12, vojna na hranici, bitka pri Ráfii a víťazstvo južného kráľa predstavujú druhú z troch zástupných vojen, ktoré sú vyznačené v Božom prorockom Slove. Kľúčom, ktorý privádza toto zjavenie pravdy do zorného poľa, je použitie toho, že kráľ severu sa rozvodní a prejde ďalej až k pevnosti (krku), vo verši 10, zo strany Podivuhodného Jazykovedca. Poskytol aj ďalšie dva verše, ktoré sa zaoberajú rozvodnením a prechádzaním ďalej, a tým spája prorocké rozprávanie o udalostiach so skúsenosťou, ktorú má porozumenie týmto udalostiam vyvolať.

Ale jeho synovia sa vzbúria a zhromaždia množstvo veľkých vojsk; a jeden z nich určite príde, zaplaví a prenikne ďalej; potom sa vráti a rozpúta boj až po jeho pevnosť. A kráľ juhu sa rozhorčí, vyjde do boja a bude bojovať s ním, totiž s kráľom severu; a ten postaví veľké množstvo, ale to množstvo bude vydané do jeho ruky. A keď odvedie toto množstvo, jeho srdce sa povýši; a zvrhne mnohé desaťtisíce, ale neposilní sa tým. Daniel 11:10–12.

V roku 2014 Putin začal vojnu na Ukrajine a aby bolo možné rozpoznať túto pravdu tak, ako je znázornená v jedenástom verši jedenástej kapitoly, študent proroctva musí najprv byť schopný vidieť, že desiaty verš predstavuje dejiny, ktoré znázorňujú druhú časť štyridsiateho verša jedenástej kapitoly Daniela. Keď to rozpozna, potom uvidí, že to, čo desiaty verš pridáva k štyridsiatemu veršu, je to, že keď bol Sovietsky zväz v roku 1989 zmietnutý, severný kráľ vystúpil iba po svoju pevnosť („krk“). Študent proroctva by však nevedel, čo to naznačovalo, kým by neuvidel ôsmu kapitolu Izaiáša, ôsmy verš. Potom by mal prorockú autoritu určiť, že všetky tri verše sú navzájom spojené výrazom, ktorý je v Biblii použitý iba trikrát.

Študent by potom potreboval druhého svedka na to, že trojnásobný výskyt výrazu „overflow and pass over“ v Biblii je zámerným opakovaním. Druhý svedok tejto skutočnosti je ustanovený tým, že všetky tri verše (svedkovia) označujú kráľa severu útočiaceho na južného kráľa. Títo traja svedkovia, ktorí sú ako tie isté symbolické dejiny potvrdení dvoma druhmi vnútorných svedkov, vedú študenta proroctva k tomu, aby potom všetky tri verše položil jeden na druhý, spôsobom line upon line. Toto použitie rozširuje obsah veršov, ktoré zobrazujú boj medzi kráľom severu a kráľom juhu.

Ôsma a deväť verš siedmej kapitoly Izaiáša poskytujú kľúč k rozlúšteniu hádanky, čo predstavuje „pevnosť“ v desiatom verši, lebo hebrejské slovo pre „pevnosť“ je tou istou „pevnosťou“, do ktorej vošiel kráľ juhu v siedmom verši jedenástej kapitoly. „Pevnosť“ je tiež preložená ako „sila“ vo výraze „svätyňa sily“ v tridsiatom prvom verši Daniela jedenást. Tieto dva verše (sedem a tridsaťjeden) teda poskytujú dvoch svedkov toho, že „pevnosť“ je hlavným mestom kráľovstva alebo kráľa. Keď je táto skutočnosť ustanovená na základe dvoch svedkov (oboch v jedenástej kapitole), potom to, čo Izaiáš označuje vo svojej záhadnej pasáži v siedmej kapitole, vo veršoch osem a deväť, keď prostredníctvom dvoch vnútorných svedkov ustanovuje, že pevnosť je hlavným mestom kráľovstva alebo kráľom kráľovstva, potvrdzuje, že pred rokom 1989 mal Sovietsky zväz, ktorého pevnosťou bolo Rusko, s hlavným mestom Moskvou, za svoju hlavu Michaila Gorbačova. Nie je náhoda, že charakteristickým viditeľným znakom Gorbačova bolo jeho čelo.

Záver tohto použitia, riadok za riadkom, zdôrazňuje jeho dôležitosť, keď hovorí: „Ak neuveríte, iste neobstojíte.“ Ježiš povedal: „Ó, nerozumní a srdcom leniví veriť všetkému, čo hovorili proroci.“ [Pozri Lukáš 24:25] Ezdráš napísal: „I vstali skoro ráno a vyšli na púšť Tekoa; a keď vychádzali, Jozafat sa postavil a povedal: Počujte ma, Júda, a vy obyvatelia Jeruzalema; verte v Hospodina, svojho Boha, a obstojíte; verte jeho prorokom, a budete mať úspech.“ [Pozri 2 Kroník 20:20] Sedemkrát v knihe Zjavenia je daný príkaz počúvať. „Kto má ucho, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám.“

Byť upevnený znamená patriť medzi múdre panny, lebo blázniví sú ľudia pomalého srdca veriť prorokom. Múdri veria tomu, čo Boh prehovoril skrze svojich prorokov, a sú upevnení a prosperujú, lebo počujú, čo Duch hovorí cirkvám. Stotožnenie Ruska a vojna, ktorú začalo v roku 2014 proti Ukrajine, je tým, čo upevňuje tých, ktorí sú múdrymi študentmi proroctva v období, keď Kristus odpečatuje práve túto pravdu.

Táto pravda vstúpila do dejín v roku 2014, teda po roku 2001, a preto sa nachádza v čase pečatenia stoštyridsiatichštyritisíc. Nasledujúci rok, 2015, najbohatší prezident, ktorý je šiestym prezidentom od času konca v roku 1989, začal poburovať globalistov. Verš desať označuje dejiny roku 1989, ale zároveň ustanovuje Rusko ako „pevnosť“ a v nasledujúcich dvoch veršoch Rusko začne druhú bitku zástupných vojen a Putin túto bitku vyhrá. Pravda týchto veršov je odpečatená, keď sa naplnia dejiny, ktoré predstavuje.

„Daniel stojí vo svojom údele a na svojom mieste. Proroctvá Daniela a Jána majú byť pochopené. Vykladajú sa navzájom. Prinášajú svet pravdy, ktorým by mal porozumieť každý. Tieto proroctvá majú byť svedectvom vo svete. Svojím naplnením v týchto posledných dňoch sa samy vysvetlia.“ The Kress Collection, 105.

Proroctvo veršov jedenásť a dvanásť je odpečatené prostredníctvom svojho historického naplnenia v čase pečatenia sto štyridsaťštyritisíc, no „riadok na riadok“ je s týmito veršami spojená ešte ďalšia dôležitá skutočnosť. Aby študent proroctva mohol uviesť do súvisu tri pasáže o „zaplavení a prechádzaní ponad“, musí do prorockej línie zahrnúť aj proroctvo o šesťdesiatich piatich rokoch. Proroctvo o šesťdesiatich piatich rokoch vyznačuje začiatok dvoch proroctiev o dvetisícpäťsto dvadsiatich rokoch a určuje, že sa začínajú v odstupe štyridsiatich šiestich rokov od seba. Tým, že určuje šesťdesiatpäť rokov na začiatku, zároveň určuje, že Alfa a Omega vytvoria šesťdesiatpäť rokov na konci.

Šesťdesiatpäť rokov na začiatku i na konci nesie podpis troch medzníkov. Prvým bol rok 742 pred Kr., potom o devätnásť rokov neskôr rok 723 pred Kr. a potom o štyridsaťšesť rokov neskôr rok 677 pred Kr. Tieto tri medzníky sú na konci znázornené rokmi 1798, 1844 a 1863. Obdobie štyridsiatich šiestich rokov na začiatku (Alfa) predstavuje pošliapanie chrámu a zástupu a štyridsaťšesť rokov na konci (Omega) predstavuje obnovenie svätyne a zástupu, keď Posol zmluvy (ktorý je tiež Alfa i Omega) náhle vstúpi do chrámu, ktorý vybudoval počas štyridsiatich šiestich rokov od roku 1798 do roku 1844.

Štyridsaťšesť rokov, ktorým v čase, keď Izaiáš predložil proroctvo v roku 742 pred Kr., predchádza devätnásť rokov, predstavuje po svojom završení štyridsaťšesť rokov, po ktorých

potom v chiastickom usporiadaní nasleduje devätnásť rokov. Devätnásť rokov od roku 1844 do roku 1863 poskytuje znázornenie Kristových úmyslov pre stoštyridsaťštyritisíc, ktoré zostalo nenaplnené pre vzburu, ku ktorej v tejto dejinnej perióde došlo. Dielo, ktoré sa vyžaduje od študenta prorocstva, aby správne rozdeľoval slovo pravdy týkajúce sa veršov desať až dvanásť jedenástej kapitoly Daniela, nielenže ustanovuje (ak tomu veríte), že Rusko v roku 2014 iniciuje vojnu na Ukrajine, ale aj to, že táto vojna bude iniciovaná v čase spečatovania stoštyridsaťštyritisíc. Akokoľvek dôležitá je prorocká história predstavená v týchto veršoch, história, v ktorej je pravda tejto samotnej histórie odpečatená, je takisto predstavená dejinami devätnástich rokov od roku 1844 do roku 1863.

Rok 1844 označuje príchod tretieho anjela a je predobrazom príchodu tretieho anjela 11. septembra 2001. Rok 1863 predstavuje vzburu symbolizovanú znovuvybudovaním Jericha. Časový medzník roku 1863 je zároveň predobrazom poslušnosti sto štyridsaťštyritisíc, ktorí budú použité na to, aby „zrútili hradby Jericha“ pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Vo veršoch, ktoré zvažujeme, šestnásť verš predstavuje nedeľný zákon v Spojených štátoch. Jedenásť verš vyznačuje obdobie od roku 2014 až po Putinovo konečné víťazstvo. Verše označujú začiatok druhej zástupnej vojny, po ktorej nasleduje tretia zástupná vojna, ako je to znázornené vo veršoch trinásť až pätnásť.

Keď dáme druhý verš do súvislosti s veršami jedenásť a dvanásť, identifikujeme ukrajinskú vojnu, ktorá sa začala v roku 2014, po ktorej nasledovala prezidentská kampaň v USA v roku 2015 a následné zvolenie najbohatšieho prezidenta v roku 2016. Po dvanástom verši nasleduje odvetný úder posledného prezidenta pred nedeľným zákonom, v tretej zástupnej vojne. Druhá zástupná vojna, ktorou je bitka o pohraničie, sa začala tesne pred zvolením šiesteho a najbohatšieho prezidenta.

V dejinách rokov 1844 až 1863 sa mali spojiť dva Ezechielove prúty. Ich spojenie predstavovalo zjednotenie božstva a ľudskosti, čo je dielom zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc. V roku 1844 prišiel tretí anjel a odpečatil svetlo spojené s nebeskou svätyňou, Božím zákonom, sobotou a tretím anjelom. V roku 1849 Pán vystrel svoju ruku po druhý raz, aby zhromaždil rozptýlené stádo, ktoré zakúsilo rozptýlenie pri veľkom sklamaní. V roku 1850 viedol svoj ľud, aby pripravil druhú Habakukovu mapu, ktorá mala názorne znázorniť posolstvo, ktoré mal jeho ľud zvestovať, keď ich viedol, aby „zrútili múry Jericha“. Táto mapa zahŕňala „sedem časov“, tak ako aj „stará mapa“.

V roku 1856 odpečatil svetlo, ktoré malo zapečatiť Jeho ľud vopred pred „bitkou pri Jerichu“. Toto svetlo bolo rozšírením prvého svetla, ktoré Alfa a Omega zjavili Williamovi Millerovi. Bolo to svetlo „sedemnásobku“, ako bolo opakované znázornené v starodávnej bitke pri Jerichu. Svetlo, ktoré malo zapečatiť Jeho ľud, bolo zároveň laodicejským posolstvom, ktoré ich malo prebudiť a previesť ich späť do skúsenosti Filadelfie. Toto posledné svetlo bolo rozšírením prvého svetla, no Jeho ľud toto svetlo zanedbal a tým si zvolil putovanie po púšti Laodicey. Roky 1844, 1849, 1850, 1856 a 1863 predstavujú päť medzníkov, ktoré sú znázornené v dejinách od 11. septembra 2001 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

Jericho bolo pevne uzavreté pre synov Izraelových; nik nevychádzal a nik nevchádzal. A Hospodin povedal Jozuovi: Hľa, dávam ti do ruky Jericho i jeho kráľa i udatných bojovníkov. A vy obídete mesto, všetci mužovia boja, a raz obídete mesto dookola. Tak budeš robiť šesť dní. A sedem kňazov ponesie pred archou sedem trúb z baraních rohov; siedmy deň však obídete mesto sedem ráz a kňazi budú trúbiť na trúbach. A stane sa, keď zadujú dlhý hlas na baraní roh, a keď počujete zvuk trúby, že všetok ľud spustí veľký bojový pokrik; vtedy mestský múr padne na svojom mieste a ľud vystúpi, každý rovno pred seba. Nato Jozua, syn Núnov, povolal kňazov a povedal im: Vezmite archu zmluvy a nech sedem kňazov nesie sedem trúb z baraních rohov pred archou Hospodinovou. A ľudu povedal: Pohnite sa a obíďte mesto, a ozbrojení nech idú pred archou Hospodinovou. A stalo sa, keď Jozua prehovoril k ľudu, že tých sedem kňazov, nesúcich sedem trúb z baraních rohov, išlo pred Hospodinom a trúbilo na trúbach; a archa zmluvy Hospodinovej ich nasledovala. Ozbrojení išli pred kňazmi, ktorí trúbili na trúbach, a zadný voj šiel za archou, kým kňazi postupovali a trúbili na trúbach. A Jozua prikázal ľudu a povedal: Nebudete kričať ani vydávať hlas svojimi ústami, ani nevyjde z vašich úst jediné slovo až do dňa, keď vám poviem: Kričte! Vtedy budete kričať.

Tak archa Hospodinova obišla mesto, obíduc ho raz; potom sa vrátili do tábora a prenocovali v tábore. A Jozua vstal skoro ráno a kňazi vzali archu Hospodinovu. A sedem kňazov, nesúcich sedem trúb z baraních rohov pred archou Hospodinovou, ustavične kráčalo a trúbilo na trúbach; ozbrojení muži išli pred nimi, ale zadný voj išiel za archou Hospodinovou, kým kňazi kráčali a trúbili na trúbach. A na druhý deň obišli mesto raz a vrátili sa do tábora; tak robili šesť dní. A na siedmy deň vstali skoro za svitania a tým istým spôsobom obišli mesto sedem ráz; iba v ten deň obišli mesto sedem ráz. A pri siedmom raze, keď kňazi trúbili na trúbach, povedal Jozua ľudu: Kričte, lebo Hospodin vám dal mesto.

Mesto bude prekliate Hospodinovi, ono i všetko, čo je v ňom; iba smilnica Rachab zostane nažive, ona i všetci, čo sú s ňou v dome, pretože ukryla poslov, ktorých sme poslali. Vy však sa za každú cenu chráňte pred tým, čo je prekliate, aby ste sa sami nestali prekliatymi, keby ste si vzali z prekliateho a urobili tábor Izraela prekliatym a uviedli ho do pohromy. Ale všetko striebro a zlato a nádoby z medi a železa sú zasvätené Hospodinovi; prídu do pokladnice Hospodinovej. Ľud teda zajasal, keď kňazi trúbili na trúbach; a stalo sa, keď ľud počul zvuk trúby a ľud zajasal veľkým jasotom, že múr sa zrútil na svojom mieste, takže ľud vystúpil do mesta, každý rovno pred seba, a mesto dobyli.

A úplne vyhubili všetko, čo bolo v meste, muža i ženu, mladého i starého, vola i ovcu i osla, ostrím meča. Ale Jozua povedal tým dvom mužom, ktorí boli vysledili krajinu: Vojdite do domu neviestky a vyved'te odtiaľ tú ženu i všetko, čo má, ako ste jej prisahali. A mladí mužovia, ktorí boli vyzvedačmi, vošli a vyviedli Rachab i jej otca, i jej matku, i jej bratov, i všetko, čo mala; vyviedli aj celé jej príbuzenstvo a umiestnili ich vonku za táborom Izraela. A mesto spálili ohňom i všetko, čo bolo v ňom; iba striebro a zlato a nádoby z medi a zo železa dali do pokladu domu Hospodinovho. Tak Jozua zachoval pri živote Rachab, neviestku, i dom jej otca, i všetko, čo mala; a býva v Izraeli až podnes, pretože ukryla poslov, ktorých Jozua poslal, aby vysledili Jericho. A Jozua ich v tom čase zaprisahal slovami: Zlorečený pred Hospodinom muž, ktorý sa podujme vystavať toto mesto Jericho; na svojom prvorodenom položí jeho základy a na svojom najmladšom postaví jeho brány. A tak bol Hospodin s

Jozuom; a jeho povest' sa rozšírila po celej krajine. Jozua 6:1–27.